

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ

Evlilik ve Boşanma Ahlakı
(03.02.2023)

Aziz Mü'minler!

Bir müslüman aile yapısında arzu edilen, evliliğin bir ömür boyu sürmesi; eşlerin, hayatın zor ve ağır şartlarına beraber göğüs gererek sevinç ve üzüntülerinde birbirlerine destek olmalarıdır. Hiç kimse mükemmel değildir. Herkesin iyi ve güzel tarafları olduğu gibi, eksik ve kusurlu tarafları da vardır. Ailenin devamı, iki tarafın birbirini iyi tanınmasına, olduğu gibi kabul etmesine ve karşılıklı saygıya bağlıdır. Öyleyse evlilik hayatında eşler, mükemmeliyetçi beklentiler içerisine girmek yerine birbirlerinin güzel yönlerini görerek hayatlarını devam ettirmeye odaklanmalıdır. Nitekim Cenab-ı Hakk Yüce Kur'an'ında Yüce şöyle buyurmaktadır: **"(Ey mü'minler!) [...] Eşlerinizle güzel geçinin. Kendilerinden hoşlanmadıysanız, bilin ki, sizin hoşlanmadığınız bir şeyde Allah, pek çok hayırlar takdir etmiş olabilir."**¹ Peygamber Efendimiz (s.a.s.) de; **"Allah'a ve Rasûlüne iman eden, eşine karşı kötü duygular beslemesin; çünkü onun bazı huylarından rahatsızlık duysa da diğer bazı huylarından hoşlanabilir."**² buyurarak eşlerin mümkün olduğu kadar geçinmelerini, birbirlerinin iyi yönlerini görmeye gayret göstermelerini tavsiye etmiştir.

Değerli Mü'minler!

Bir ailenin huzur ve saadetinden kademe kademe herkes sorumludur. Özellikle yakın-akrabanın aile birliğini zedeleyecek söz ve davranışlardan sakınması gerektiği hususunda Sevgili Peygamber Efendimiz (s.a.s.) önemli uyarılarda bulunmuştur. **"Kadını kocasına karşı kıskırtan bizden değildir."**³ buyuran Allah Rasûlü, evli çiftlerin arasını bozmanın, onların huzurunu kaçırarak söz ve eylemlerde bulunmanın olgun bir mü'mine yakışmayacağını ifade etmiştir. Bu noktada eşlerin ailelerine ve yakınlarına düşen sorumluluk, eşlerin aralarını düzeltmek, yuvalarının dağılmasını önlemek ve görüş birliğine varamadıkları konularda hakemlik etmektir. Bu sorumluluk Yüce

Kur'an'da şöyle anlatılmaktadır: **"Eğer evli çiftlerin arasının açılmasından korkarsanız, o vakit kendilerine, erkeğin ve kadının ailelerinden birer hakem tespit edin. Onlar evli çiftlerin arasını düzeltmeye çaba gösterirlerse, Allah da onları muvaffak kılar."**⁴

Aziz Kardeşlerim!

Eşlerin evliliklerini ısrarla sürdürme çabalarına, bu hususta her türlü tedbire başvurmalarına rağmen, çeşitli mücbir sebeplere bağlı olarak evliliğin sona erdirilmesi kaçınılmaz hale gelebilir. Bu durumda evlilik hayatı; eşler, çocuklar ve toplum hayatı üzerinde daha büyük yaralar açmadan karşılıklı hukuk ve mahremiyetin korunmasına azami dikkat gösterilerek sonlandırılmalıdır.

Boşanma, sonuçları itibarıyla çok ciddi bir iş olduğu için bu kararın birçok aşamada düşünülerek verilmesi gerekir. Zira sebepsiz ve sıradan bahanelerle aile kurumunu yıkmak çok büyük bir vebaldir. Çocukları, en çok ihtiyaç duydukları bir çağda anne ve baba şefkatinden mahrum bırakmaktır. Bunun için Peygamberimiz (s.a.s.); **"Yüce Allah'a en sevimsiz gelen meşru işlerden biri, boşanmadır."**⁵ buyurarak, boşanmanın ancak zorunlu durumlarda başvurulabilecek bir yol olduğunu ifade etmiştir.

Bütün tedbirlere rağmen evlilik boşanmayla sonuçlanmışsa çiftler, geçmişten gelen hukuklarına saygılı olmalı ve birbirlerinin mahremiyetine aynı derecede sadakat göstermelidir. Nitekim Yüce Rabbimiz; **"Evliliğinize ya iyilik üzere devam edin ya da güzellikle birbirinizden ayrılın."**⁶ buyurmak sureti ile mü'min şahsiyetinin boşanırken bile güzel ahlak üzere olması gerektiğini ortaya koymaktadır. Aile hayatını devam ettirmek için katlandığımız sıkıntıların ve yaptığımız fedakârlıkların, ahirette kurtuluşumuza vesile olacak sâlih ameller hükmünde olduğunu unutmayalım. Rabbimizin bize öğrettiği şu duayı da dilimizden düşürmeyelim: **"Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı, bize göz aydınlığı kıl ve bizi, Allah'a karşı gelmekten sakınanların öncüsü eyle."**⁷

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Nisa, 4/19.

² Müslim, Radâ', 61.

³ Ebu Davud, Talak, 1, 2.

⁴ Nisa, 4/35.

⁵ Ebû Dâvûd, Talâk, 3

⁶ Talak, 65/2.

⁷ Furkan, 25/74.